

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו
ת.א. 699/96

29.1.97

בפני כב' השופט א' שלו

המר' 8354/96

המבקשת : דסק מערכות אלקטרוניקה בע"מ

- נגד -

המשיבה : פימא מערכות אלקטרוניות בע"מ

החלטה

המבקשת, דסק מערכות אלקטרוניקה בע"מ (להלן: "דסק"), הינה חברה העוסקת
בייצור ובשיווק מערכות אבטחה ואזעקה.

על מנת להתחרות בשוק הישראלי והעולמי, שבו מגוון רב של מערכות אבטחה
ואזעקה, פיתחה דסק מערכת אבטחה ואזעקה המכונה "גלקסי".

מערכת "גלקסי", עפ"י המבקשת, מורכבת מיחידות קצה הממוקמות אצל הנושטמש
הסופי (הצרכן) וממוקדי בקרה, הממוקמים אצל חברת האבטחה, כשלכל יחידת
מוקד ניתן לחבר 1000 יחידות קצה.

התקשורת בין יחידות הקצה לבין מוקדי הבקרה מתבצעת באמצעות גלי רדיו
ובאמצעות קווי טלפון.

"דסק" מוכרת לחברות המוקד את המערכת בשלמותה, היינו את מוקדי הבקרה
ואת יחידות הקצה גם יחד.

מוקדי הבקרה מותקנים במרכזי הבקרה של חברות המוקד, והם קולטים את
האותות שמשודרים אליהם מיחידות הקצה במתקן המאובטח (אצל המשתמש
הסופי).

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת.א. 699/96

29.1.97

לטענת "דסק", עיקר הרווח שלה נובע ממכירת כמות גדולה של יחידות קצה. זאת, היות ומספר חברות המוקד בשוק הישראלי מוגבל, ומתוך שיקול עיסקי מוכרת "דסק" לחברות האבטחה את המוקדים במחירים נמוכים, בכדי למכור להן לאחר מכן יחידות קצה רבות במחירים גבוהים יותר.

התקשורת בין יחידות הקצה לבין מוקדי הבקרה מתבצעת, כאמור, באמצעות גלי רדיו וקווי טלפון. אלה מעבירים את המידע בין יחידות הקצה לבין מוקדי הבקרה באמצעות "פרוטוקול תקשורת" (להלן: "פרוטוקול גלקסי"), המורכב מסדרת אותות, הנשלחים בתדרים קבועים אל מוקדי הבקרה, ושם מתורגמים לסדר מסויים של ספרות.

טוענת "דסק" כי פרוטוקול גלקסי אשר פותח על ידה בהשקעת משאבים וכספים רבים, הינו פרוטוקול בעל תכונות יחודיות, המאפשר העברה מהירה יותר ואמינה יותר של המידע, מהמקובל בפרוטוקולים של חברות אחרות.

לטענת דסק, פרוטוקול גלקסי מבצע שידור וקליטה כפולים של המידע ובדיקה כפולה של זהותו, והוא יחודי גם בסדר הופעת המספרים בו, בשילוב בין התדרים המתורגמים למספרים ובקצב שידור התדרים.

לטענת המבקשת, אין יחידות קצה מתוצרת אחרת מסוגלות לתקשר עם מוקד גלקסי, אלא אם כן הן משתמשות בפרוטוקול גלקסי.

המבקשת טוענת כי בשלהי שנת '95 חשה כי הכנסותיה ממכירת מערכות "גלקסי", שהיוו 70% מכלל הכנסותיה, פחתו. בעקבות בדיקות שביצעה ומידע שהועבר אליה חשדה המבקשת כי המשיבה, פימא מערכות אלקטרוניות בע"מ, משווקת בישראל יחידות קצה מתוצרתה, אשר מסוגלות לתקשר עם מוקדי בקרה מתוצרת חברות שונות, לרבות מוקדי "גלקסי".

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת.א. 699/96

29.1.97

לדעת המבקשת, לא קיימת אפשרות שהמשיבה פיתחה באופן עצמאי פרוטוקול זהה לחלוטין לפרוטוקול של גלקסי, והאפשרות היחידה היא, על כן, שהמשיבה העתיקה את פרוטוקול גלקסי מ"דסק". על כן, פנתה "דסק" אל המשיבה בדרישה לחזול לאלתר משימוש בפרוטוקול התקשורת שלה.

עם זאת, בעקבות תשובתה המעורפלת של המשיבה, ולאחר בדיקות אצל מספר חברות מוקד שאצלו הותקן מוקד גלקסי, הגיעה המבקשת למסקנה כי המשיבה אינה עושה שימוש בפרוטוקול גלקסי.

המבקשת טוענת כי בסוף חודש מאי '96, נוכח המשך הירידה בהכנסותיה, הועבר אליה מידע לפיו המשיבה משווקת בכל זאת יחידות קצה שמסוגלות לתקשר עם מוקדי גלקסי. על כן, על מנת לברר הסוגיה לאשורה, שלחה המבקשת חוקר מטעמה אל המשיבה. לטענתה, מצא זה כי המשיבה אכן העתיקה את פרוטוקול גלקסי ומשווקת אותו במחיר הנמוך במידה רבה ממחירי המבקשת.

בנסיבות אלו פנתה "דסק" אל בית המשפט בתביעה כנגד המשיבה, בה טענה כי המשיבה מפירה את זכויות היוצרים שלה בפרוטוקול גלקסי ומתעשרת על חשבונה ועתרה לצו מניעה קבוע. כן עתרה המבקשת בבקשה זו, לאסור על המשיבה לייצר ו/או לשווק את יחידות הקצה שאינן מתוצרת המבקשת והמסוגלות לתקשר עם מוקדי גלקסי, ולאסור עליה להעתיק ו/או לעשות שימוש כלשהו בפרוטוקול התקשורת, המשמש ליצירת תקשורת בין יחידות הקצה לבין מוקדי גלקסי.

טענות המשיבה

בתצהיר התשובה של מנהלה הטכני של המשיבה, חיים דמבסקי, טוענת זו בראש ובראשונה כי אינה מעתיקה תוכנה, או כל דבר אחר השייך למבקשת.

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת.א. 699/96

29.1.97

המשיבה, שעוסקת בפיתוח, יצור ושיווק מוצרי בטחון ותקשורת, טוענת שכל המערכות שבידה, הכוללות בחובן את האפשרות להתקשר לרוב המוקדים הקיימים בעולם ובכללם מוקד המבקשת, הם פרי פיתוחה הבלעדי.

לטענת המשיבה, פרוטוקולים בכלל, שמשמשים בהם בתקשורת למוקד אזעקה, ופרוטוקול המבקשת בפרט, הינם פשוטים ביותר ומבוססים על סטנדרטים ידועים ומפורסמים בספרות המקצועית ואינם יחודיים ו/או מהווים פיתוח חדשני.

המשיבה טוענת שבכדי להתאים את רכיבי המערכות שלה (וביניהם יחידת הקצה שהיא פיתחה ושונה מזו של "דסק") כך שיפעלו גם עם המוקד של "דסק", אכן בדקה את הציוד של המבקשת, אך זאת לא על דרך של העתקה או Reverse Engineering, אלא על דרך של הפעלה רגילה של הציוד ובדיקת האות היוצא ממנו, בעזרת אוטצילוסקופ.

מעבר לכך, חוזרת המשיבה וטוענת, כי צורת התקשורת של מוקד גלקסי היא פשוטה וידועה, הן באופן השידור והן בדרך סידור המידע. כן טוענת המשיבה כי הגדרת הפרוטוקול אינה דורשת מיומנות או השקעת משאבים כפי שציינה המבקשת, אלא מדובר בהגדרה פשוטה של מספר פרמטרים.

כמו כן, אליבא דמשיבה, המוצר אינו יחודי ואף נחות לעומת פרוטוקולים אחרים כגון Intrak - 2,000 של מוטורולה או של פימא, בו נמשכת העברת המידע למשל, מחצית הזמן ממערכת גלקסי.

עוד טוענת המשיבה כי פרוטוקול גלקסי אינו בגדר תוכנה כפי שטוענת המבקשת, וכן איננו "יצירה" כמשמעותה בחוק זכויות יוצרים 1911, מאחר ואינו מקורי או יחודי.

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת.א. 699/96

29.1.97

המשיבה טוענת עוד שהיא פועלת במסגרת תחרות מסחרית חופשית, המהווה אינטרס ציבורי חשוב, אינה מפרה את זכות היוצרים של המבקשת ואינה מתעשרת שלא כדין על חשבונה.

האם פרוטוקול "גלקסי" - בבחינת תוכנה?

תיקון מס' 5 לפקודת זכות היוצרים קובע, כי דין תוכנה של מחשב כדין יצירה ספרותית כמשמעותה בחוק זכות יוצרים 1911 (סעיף 2א' לפקודה). תיקון זה אימץ את ההלכה שנקבעה בפסיקה לפיה תוכנה היא נושא לזכויות יוצרים.

המבקשים בבקשה שלפנינו טוענים כי פרוטוקול גלקסי הינו תוכנה ולפיכך זכאי להגנה שמעניק החוק.

סעיף 1 לחוק המחשבים התשנ"ה-1995 (להלן: "חוק המחשבים") מגדיר תוכנה כ-:

"קבוצת הוראות המובעות בשפה קריאת מחשב, המסוגלות לגרום לתפקוד של מחשב או לביצוע פעולה על ידי מחשב והיא מגולמת, מוטבעת או מסומנת במכשיר או בחפץ, באמצעים אלקטרוניים, אלקטרומגנטיים, אלקטרוכימיים, אלקטרואופטיים או באמצעים אחרים, או שהיא טבועה או אוחדה עם המחשב באופן כלשהו או שהיא נפרדת ממנו, והכל אם אינה מיועדת לשימוש במחשב עזר בלבד (ההדגשה שלי - א.ש.)."

ההגדרות בחוק זה אמנם מוגבלות לחוק עצמו, אך ניתן להקיש מהם לענייננו.

זאת ועוד. השופט טלגס בת.א. (ת"א 1987/87 אמפיסל נ' יפנלנד (תקדין מחוזי כרך 90(2) מצוין כי:

"תוכנית מחשב פירושה סדרה של הוראות המסוגלות לאחר הסבתן למדיום הניתן לקריאה על ידי מכשיר, לגרום למוכנה בעלת כושר עיבוד נתונים לציין, לבצע או להשיג תוצאה או תפקוד מסוים וכי... כל מערכת של

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת.א. 699/96

29.1.97

פקודות ונתונים אשר מביאה לידי כך שהמחשב מוציא לפועל פעולה מסוימת - היא בגדר "תוכנה", והיא מוגנת בזכות יוצרים" (הדגשות שלי - א.ש.).

המלומדת ש' פרזנטי מציינת כי תוכנה היא ההוראות שהתוכניתן קובע לצורך הפעלת החומרה (ש' פרזנטי, דיני זכויות יוצרים, כרך שני, הוצאת בורסי תל אביב, בעמ' 76-77).

ומן הכלל את הפרט. המבקשת טוענת בתצהיר מנהל המחקר והפיתוח שלה, ישראל באורשטיין, ביחס לפרוטוקול גלקסי, כי:

"פרוטוקול התקשורת מורכב מסדרת אותות, הנשלחים מיחידות הקצה אל מוקדי הבקרה בתדרים קבועים, והמתורגמים במוקד הבקרה לרמות לוגיות בדמות הספרות '0' ו-'1' בהתאמה".

גם חיים דמבסקי, מנהלה הטכני של המשיבה, מגדיר פרוטוקול תקשורת כאוסף של אותות חשמליים (עמ' 14 לפרוטוקול).

איפיון נוסף לפרוטוקול תקשורת ניתן למצוא בחוות הדעת שצרפה המשיבה לתגובתה וביניהם חוות הדעת של ד"ר דן מיכאלי, המגדיר פרוטוקול כמידע הנשלח מיחידת הקצה למוקד.

מהאמור לעיל עולה לכאורה כי פרוטוקול תקשורת הינו, למעשה, מידע המורכב מסדרה של נתונים - אותות, הנשלחים מיחידות הקצה אל מוקדי הבקרה.

אשר על כן, נראה לי, לכאורה, כי פרוטוקול גלקסי אינו נכלל במונח תוכנה, מאחר ואינו כולל "קבוצת הוראות" או "פקודות", כפי שכוללת תוכנה.

ויותר מכך, עולה לכאורה כי המשיבה אף אינה מעתיקה את התוכנה של המבקשת

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת.א. 699/96

29.1.97

שיצרה את האותות האלקטרוניים.

ברי, כי אילו היתה המשיבה מעתיקה את "ג'וק התוכנה" של המבקשת שיצר את פרוטוקול התקשורת, היתה זו הפרה של זכויות יוצרים. אך חיים דמבסקי, מנהלה הטכני של המשיבה, אמר בפירוש (בעמ' 14 לפרוטוקול) כי "הג'וק" שהוא תכנן שונה מכל מערכת אחרת בעולם.

במוצרי המשיבה מדובר, על כן, בתוכנה ובמעבד שונים לגמרי מאלה שבמוצרי דסק, ולא התבצעה במקרה דנן כל העתקה של חומרה או תוכנה. כל שעשתה המשיבה בכדי להתאים את המערכת מתוצרתה למוקד של דסק, היה לבדוק את האות האלקטרוני שנשלח ע"י ציודה של המבקשת בעזרת אוסצילוסקופ וזאת ע"י הפעלה פשוטה ורגילה של הציוד.

מעיון בחוק המחשבים נראה דווקא כי פרוטוקול תקשורת, לכאורה, קרוב יותר במהותו להגדרת המונח "מידע" שבחוק הכוללת:

"נתונים, סימנים, מושגים או הוראות, למעט תוכנה, המובעים בשפה קריאת מחשב, והמאוחסנים במחשב או באמצעי אחסון אחר..." (הדגשה שלי, א.ש.).

בשולי הדברים אציין כי למעשה לא טענה המבקשת בבקשתה מפורשות כי פרוטוקול הינו תוכנה אם כי הזכירה את המונח תוכנה בתצהירה. הטענה בדבר היות הפרוטוקול תוכנה הועלה ונדון רק בדיון במעמד שני הצדדים. אך מאחר והנושא נדון בדיון וזכה להתייחסות שני הצדדים גם בסיכומים, מצאתי לנכון לפרט סוגיה זו.

לא זו אף זו, בצו מניעה זמני מוטל עול ההוכחה לכאורה על מבקש הצו, ואין זה מספיק כי המבקשת תטען בעלמא כי פרוטוקול תקשורת הוא תוכנה. על המבקשת היה להוכיח, לפחות לכאורה, את טענתה, או לכל הפחות לצרף חוות דעת של מומחה בנושא המאושש את טענתה, מה שלא נעשה על ידה בבקשתה.

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת.א. 699/96

29.1.97

האם "פרוטוקול" כשלעצמו נושא להגנת זכויות יוצרים?

לאחר שקבעתי עפ"י החומר שבפני כי פרוטוקול איננו תוכנה, הרי שיש לבדוק האם פרוטוקול כפי תיאורו ומהותו, כמפורט לעיל, הינו נושא לזכות יוצרים.

מטרתה של זכות היוצרים המקורית שהתפתחה בעולם המערבי, היתה להעניק לאמנים הגנה על יצירותיהם. אולם עם ההתפתחות וההתקדמות הטכנולוגית, הורחבה הגנת זכות היוצרים גם ליצירות בעלות אופי טכנולוגי וזאת ע"י הרחבת המונח יצירה ספרותית.

על כן, יצירות טכנולוגיות, וביניהן גם פרוטוקול התקשורת שלפנינו, חייבות לעמוד במבחנים שקבעה הפסיקה, על מנת שיהיו מוגנות ע"י החוק (ראה נ. אסיא, דיני מחשבים הלכה למעשה, כרך ראשון בעריכת א. קלמן).

בחוק זכויות יוצרים במקורו האנגלי הוגדרה יצירה ספרותית כך:

Every original literary, dramatic, musical, and artistic work

בתרגום העברי של הסעיף הושמטה המילה "מקורית", אך בפסיקה הישראלית אומצה הדרישה הבסיסית למקוריות, ונקבע כי על יצירה להיות מקורית ויחודית בכדי שתזכה להגנת החוק.

בכדי לבדוק אם היצירה מקורית, יש לבדוק האם השקיע היוצר כשרון, עמל ומיומנות. הוזה אומר, למבקש תהיה זכות יוצרים אם קיים ביצירתו דבר מקורי במחשבה, בעמל או במיומנות, גם אם "החומר הגולמי ששימש לו הינו נחלת הכלל" (ע"א 2781 הרשקו ואח' נגד אורבוך בע"מ, פ"ד מב(3) 749; ע"א 136/71 מדינת ישראל נ' יצחק אחימן, פ"ד כו(2) 259).

מהחומר שבפני התרשמתי כי "פרוטוקול גלקסי" אינו דורש השקעה מיוחדת או

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת.א. 699/96

29.1.97

מחשבה מקורית שיקנו לו את המקוריות הנדרשת כדי שיהנה מהגנת החוק.

בחות דעתו של ד"ר זאק בן סימון שצורפה לתגובת המשיבה, קובע זה כי:
 "פרוטוקול גלקסי הינו פרוטוקול המשתמש בשיטות מקובלות בעולם התקינה, הן בפורמט של ההודעות המשודרות והן בשיטת האיפנון של הסיגנלים...
 פרוטוקול גלקסי הינו, לדעתי, פרוטוקול פשוט, הן להגדרה והן לניתוח... לדעתי, כפי שמקובל בתחום התקשורת, אין כל פסול בשימוש בפרוטוקול תקשורת תקני כלשהו".

אמנון נווה (דוכובנה) שגם חוות דעתו צורפה לתגובת המשיבה, קובע כי:
 "שיטת ספיידר בה חברת פימא עושה שימוש מול המוקדים המכונים גלקסי, נגזרה משיטת SIA, למעט שינויים מינוריים שרק גרמו להורדת איכות התקשורת. על כל מקרה, שיטת SIA (לא כל שכן שיטת ספיידר), הינה שיטה בסיסית וידועה לשליחת מידע".

ולבסוף קובע ד"ר דן רפאלי בחוות דעתו מטעם המשיבה, כי:
 "שיטת התקשורת הנדונה, בה עושה פימא שימוש מול מוקד המכונה גלאקסי, אין בה דבר חדש או שונה במהותו ממאות ישומים דומים הקיימים כיום בעולם, ואשר ברבים מהם נתקלתי במהלך שנות עבודתי בתחום התקשורת.
 השיטה הינה יישום ישיר של שיטות המופיעות בכל הספרים הטכניים, הדנים בתקשורת נתונים, היא מוכרת היטב לכל מהנדס או מומחה העוסק בתחום, ואין בה חידוש תחכום או ייחוד".

דע עקא המבקשת מצידה לא צרפה כל חוות דעת שיש בה כדי לסתור את הנטען לעיל או כדי ליתן תיאור שונה לפרוטוקול גלקסי. זאת, כאשר נטל ההוכחה לכאורה בדבר המקוריות והיחודיות של פרוטוקול גלקסי מוטל היה לפיתחה.

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת.א. 699/96

29.1.97

על כן, הנני קובע, לכאורה, כי בפרוטוקול גלקסי אין מקוריות ו/או יחוד הדרושים בכדי שיכלל בהגנת החוק, וכי שיטה זו הינה ידועה, מפורסמת בספרים והינה נחלת הכלל כמו גם האותות המרכיבים אותה

(לענין מעמדם של נתוני קלט, תבניות קליטה (Input format form), דרישות מימשוק וכיו"ב ראו גם נ. אטיא, דיני מחשבה - הלכה למעשה, כרך ראשון בעריכת עו"ד אורי קלכמן בעמ' 95-96; ש. פרזנטי, דיני זכויות יוצרים, כרך שני, הוצאת בורסי תל אביב בעמ' 100 - 107).

העולה מן המקובץ הוא כי פרוטוקול גלקסי אינו לכאורה נושא לזכות יוצרים ולכן אינו זכאי להגנת החוק. תוצאה זו משרתת, לעניות דעתי, גם מדיניות משפטית ראויה המבטיחה קיומה של תחרות חופשית הוגנת והמשך התפתחות טכנולוגית וכלכלית של החברה.

במידה וינתן צו מניעה במקרים כגון דא, יפתח פתח אותו יוכלו לנצל חברות עתירות ידע, בכדי למנוע תחרות חופשית הוגנת ולבצר מעמד מונופוליסטי.

חברות, כאמור, יוכלו ליצור אלמנטים "יחודיים" שרק באמצעותם יתאפשרו גישה וחיבור למחשבים ולציוד קצה מתוצרתם. בדרך זו יוכלו החברות הנ"ל למנוע מחברות אחרות יצור מחשבים או ציוד קצה אשר יוכלו לתקשר עם מוצרי החברות הנ"ל.

כך לדוגמא, לו היתה חברת IBM יוצרת אלמנטים ייחודיים אשר היו זוכים להגנת דיני זכויות היוצרים ואשר רק באמצעותם ניתן היה לתקשר עם מחשבי IBM, היתה נמנעת מכל חברה אחרת בעולם האפשרות לייצר ציוד פרופריאלי כגון מדפסות, כוננים ומסכים, המסוגלים להתקשר למחשבי IBM. בדרך זו היתה IBM מבצרת לעצמה מעמד מונופוליסטי יחיד בתחום המחשבים

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת.א. 699/96

29.1.97

והיתה נעצרת ההתפתחות הטכנולוגית בתחום זה החיונית לקיומה של החברה ולפיתוחה.

עשיית עושר ולא במשפט

המבקשת טוענת בבקשתה כי גם אם פרוטוקול גלקסי אינו זכאי להגנת חוק זכות יוצרים, הרי המשיבה התעשרה על חשבונה שלא כדין. דין טענה זו של המבקשת להידחות.

שלושה הם היסודות שבעולת עשיית עושר ולא במשפט:

1. קיומה של התעשרות.
2. התעשרות באה לזוכה מן המזכה.
3. התעשרות הזוכה הינה שלא כדין.

אינני רואה לנכון להכריע בדבר שני היסודות הראשונים של העוולה, וזאת היות והיסוד השלישי - התעשרות הזוכה שלא כדין, איננו מתקיים במקרה דנן.

גם במידה והמשיבה מתעשרת על חשבונה של "דסק" בכך שמספקת יחידות קצה מתוצרתה המסוגלות לתקשר עם מוקדי הבקרה של "דסק", הרי שהתעשרות זו אינה שלא כדין.

כפי האמור לעיל, המשיבה איננה מפירה זכות יוצרים של המבקשת או כל זכות אחרת שבדין. כל שהמשיבה עושה הוא פעולה במסגרת חוק יסוד חופש העיסוק ובשמה של תחרות מסחרית חופשית והוגנת.

אף אם נלך לגישתו של הנשיא שמגר (כתוארו אז) בבר"ע 37/89 (ליבוביץ נ' אליהו, פ"ד מד(2), 309, 323) שקבע את מבחן הצדק כפירוש לביטוי "שלא על פי זכות שבדין", הרי שיסוד זה גם כן אינו מתקיים.

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו
ת.א. 699/96

29.1.97

הנשיא שמגר בעמ' 330 שבאותה בר"ע, כותב כי:

"היסוד הנוסף אשר הופך את התעשרותו של המתחרה לבלתי צודקת עשוי להיות משני סוגים עיקריים:

א. התנהגות פסולה ובלתי הוגנת של המתחרה, לרבות התנהגות נטולת תום לב.

ב. נסיבות אחרות אשר הופכות את ההתעשרות לבלתי צודקת" [ראה בענין מבחן הצדק ד' פרידמן, "דיני עשיית עושר ולא במשפט" (בורסי-פרץ) מהדורה 2 (תשמ"ב) בעמ' 51].

במקרה דנן אינני רואה כל פסול בהתנהגותה של המשיבה ולא הוכח לפני לכאורה כל פסול כזה בהתנהגותה.

לא די הוא בפגיעה בציפיתה המסחרית של "דסק" - המבקשת לקבלת רווחים גבוהים ממכירה בלעדית של ציוד הקצה שלה בכדי להפוך את התעשרותה של המשיבה לבלתי צודקת. במקרה זה היה על המבקשת להוכיח את היסוד הנוסף הדרוש של התנהגות פסולה ובלתי הוגנת מצד המשיבה, אך זו לא עמדה בנטל זה ולפיכך דין טענתה להידחות (ראה בענין מבחן הצדק גם ע"א 347/90 סודה גל ספילמן, פ"ד מז(3) 459 בעמ' 478).

מטעמים אלו, הנני דוחה את הבקשה.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב
אני מאשר
שהעתק זה נכרך ונתאים למקור

29
מחבר

תאריך

המבקשת תשלם למשיבה הוצאות הדיון בסך של 5,000 ש"ח.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתן בהיעדר הצדדים היום, 29.1.97.

(→)

א. שלו, שופט

קלדנית: גולדי שוברט